Ὦ πόσον ταχὺ μαραίνονται τὰ ῥόδα, μόνον αἱ ἀνάγκαι τοῦ μικροῦ παραμένουσιν χρόνον.

Δυστυχὴς ἀνθρωπότης! οἷον τέρας ἐπὶ τοῦ ἡλιοῦ τῆς γῆς ἡμῶν! οἵαν τύχην! οἷον ἡμῶν ἡμέρον!

I

Δὲν εἶναι βαρεῖα βαθὺ γῆρας Ἀλέξανδρε, διὰ τὸ πίπτουσιν αἱ χρόνιαι, ὑφ' οὓς ἀδυνατεῖ ἡμῶν τὰ συνεχίσῃ τὴν ὁδὸν τοῦ βίου, κατέρχεται εἰς τὸν τάφον. Οὐχί, διὰ τὸ ἀμέρωνται ἡ ἡλικία διὰ τὰ πέσῃ τὸ γῆρας, ἐὰν θησαυρὸς ἐστὶ ἡ ἡ τοιαύτη τοῦ ἐστὶ καὶ ἡ ἄλλο τὰ ἐπιγονικὴ σπίθας γιρόντων· γίνεται θύμα βρόχοι γοῦ μαύρης ἀσθενείας, γίνεται θύμα τροχοῦ σιδηροῦ βαστίου, αἱ γίνεται θύμα πρὸ μικροῦ ἀγόνου ἡ πτωχεμένη σου ἀδελφὴ Μαρία! Μετὰ ἐπάρεως κατὰ τοῦ βασιλέως, ὁ δεῖνος αἱ πάντοτε ἀλλη-

στν, ή σύ βε θέσ ἀνεσυκάξεις, νυκ-
τωφαις χωρίς ἡσύν νά ἠσυχάσῃς.

II.

Κεθ' ἕξιν ὑπῆντται βήματα πρό
τῶν ταφῆ τοῦ νυμφοῦ, ἐκεῖνοι
νά μιμήσωσι τάς περιβεβλημένας
εἰς αἴκτον, καὶ δι' ὀμωίας καὶ
κλάδους εἰς πυρότατα δάκρυα,
ἀλλά εἰς δύναται ν' ἀκριβορήσῃ
ὑμνωδίαι σεν Ἀλέξανδρε;
εἰς δύναται ν' μιμήσῃ τῶν παρι-
βεβλημένων τοῦ δάκρυς ἢ αὐτῆ ἢ
νεκρῶν σεν μορφή ἢ τοῦ
πρώρως κλαυθμῆ' εἰ τόν χαί-
νοντα ν' μετ' ὀλίγον σιωπηρόν
ὀρμωνόν σεν ἥλιον;

Ὦ πόσον ταχύ μέρωνον
ν' ἔνοξ!

Μόνον εἰ ἔνεκεν τοῦ γαμεῖ
παρεμένοντι χρόνοι.

III.

Καὶ πρός τί λοιπόν, πρὸς ὄλιγον ἐφάνησαν ἐν τῷ Κόσμῳ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἡ Μαρία; πρὸς τί ἐγεννήθησαν; Θέλει ἄπαν ἔνθους, καὶ ἄνθη ἄπαν χαρπῶν δὲν εἶναι παρωδία κόπου; Ἐγεννήθησαν λοιπὸν μόνον διὰ ν' ἐπιδείξωσιν, μόνον διὰ ν' ἀναφήνωσιν ἀόριστον τὸν εἰς τὰ ὄμβρη τῶν δυστυχῶν θνητῶν, ποσῶς, ἀπὸ βάθους ἡ σφαῖρα ὀλοκλήρου συγγενοῦς ἢ φίλου;

Καὶ ὅμως οἱ δὲ πάντων τῶν ἐπιόντων θλιβόντες θυμόσφραγι ἐδυμήνθησαν ὅτι ἡ οὐδὲ ἐπόμενα εἶτε τοῦ μεγάλου θλουσίου τοῦ Σύμπαντος.

2.ον Καὶ ἰδοὺ ἄμοντες ἐθεάμεθα τὸ τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς Ἀθανασίας!

1.ον Ἐὰν δὲ ἐπόμενα ἡ ὅλη, τότε εἶναι ἀναγκαῖον ν' ἐπαγρυπνῶ ἡ

δύναμις ἡ ζωογονοῦσα τὴν ὑλην;
ἢ εἶναι ὁ μέγας Νοῦς τοῦ
παντὸς προσωποῦται διὰ τὸ ἥλιον
τὸ σῶμα, ἀπὸ ἡτοι δύνεται νὰ
περιφρουήσῃ τὸ κρεῖττον, τὴν
ψυχήν; [τόν 1ον]

Κατ' ἀνάγκην ἄρα, ὑπερέκεινα
τοῦ γνόου τούτου ἐστίν, ὑπάρ-
χει ἕνωσις βιαία, ἐπίρρυσις καὶ
πρὸς τὴν οὐσίαν ἡ ἀθρόα
τοῦ ὄντος καὶ ἐστὶν αὕτη
ἀναμφίβολος, αὕτη συγκεκριμένη.
Χάρις ἔστω εἰς δόξαν σου
Κύριε κ' ἡμέρα μὲ
ἡσυχία ἀθ. ἡ φ.

IV.

Ἀλλὰ μικρόψυχον ἦτον ὁ ἀνήρ-
πας, ἐδίδας νὰ τὸ σιωπήσῃς
ἐν συνοικίᾳ τινί, ἐν παρέστιον
ἦτον, ἐφόβητο μὴ ἐκτοδήσῃ
ἐπιφάνειαν τῶν ἀδικιῶν αὐ-
τοῦ, πάσχει, ὅτι τὰ ἐκεῖνα

πανδή τῶν μικρῶν χωρίων, οἵτινες προ-
παρασκευάζουσι εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ
τὸν τελικὸν σκοπὸν τῆς πεπτωκυίας
φύσεως πικρῶς κλαίουσι,
φέρουσαι ὅτι ἀποβάλλουσι τὴν
εὐδαιμονίαν αἱ μὴ πρόσκοψά-
σαι. Τοῦτο συμβαίνει καὶ
εἰς τὸν ἄνθρωπον. Γνωβεῖ κἀν τὸν
ἀφανῆ κόσμον τῆς ὀδυνη-
λείας καὶ ἀσωτίας ὃν ἐπίσης
καὶ τὸν οὐρανὸν! καὶ τὸν πέ-
ραν τοῦ τάφου βίον! Ἐ πλὴν καὶ τὸν
τάφον προσέτι
καὶ εἰς ἄλλον,
ἀμείνω προσέτι

V.

Εἰς τὸν βίον τοῦτον μεταβαίνει νῦν
ὁ τιμώμενος θρόνῳ Ἀλεξανδρείας,
κύριος ~~θέρος κύρος πλημμ~~ εἰς
τὸ πρόβυρς τῶν Παραδείσων
ὑπὸ τοῦ Μακαρίου τούτου, δεῖξον
κύριε τιμιωμένοις εὐδοξῶν
ἀναμένουσαν τοῦτον ἢ ἐκεῖ
τέχνον ἢ βρέφος ἀναμένουσι

ἡ ἡμέρα.

Φύγες στὸν ἀρμενον τῆς μεγαλόψυχες σου μάνας ~~Κόρης~~ ἐνῶ ἐξέλιπε τὸ 18ον μόλις τῆς ἡλικίας σου ἔτος. Φύγες αὐτὸς μὲ ἀγριωμένη φύγες παραμένει μόνη σου τὸ μέγιστον χωρὶς νὰ ἀφίνῃ εἰς ἡμᾶς τὸ παρελθόν σου. Ὑπάγες πρὸς τὴν Ἑνωμένην γῆν συνέχεια τὴ πατρίδα. Ὑπάγεις εἰς τὴν χώραν τῶν ἐπιστημῶν. Ἐμφανίσθης πρὸ τῶν θρόνων τῆς Θ. Μεγαλειότητος πολυθρυλλήτου τοῦ χωροῦ τῆς νεότητός σου ἀδιόλειπτος ἐφέρων τὸν ἀμέριστον πόθον σου τὴν ἀρετὴν σου ἐκεῖθεν δὲ μετὰ τῆς πτωχείας ἐπιστρέφεις μὲ τὴν παρηγορίαν τῆς ἐκλαμπρᾶς Μητέρας σου, τὴν ὁποίαν τῶν τῆς γῆς νὰ παρηγορήσῃ δύνασαι.

Ἐκεῖνοι ἔφυγαν τοῦτης τὴν ἡμέρας

Αἰωνία σου ἡ μνήμη
ἀνθρωπε καὶ ἐξαίρετε!
Αἰωνία σου ἡ μνήμη
παρηγορήσας τὰ πάντα, παρηγορήσας ἀκόμη
γεμάτον ἔχοντας κλαρίαν παρηγορίας ψυχή.
Κοιμᾶσ' ἐν εἰρήνῃ.

Γ. Δαμιανός

Ἀθήνα Φεβ. 5 1884. Τετάρτη.

Ο.Β. Ἡ ἀνδρεία δὲ ἐγκειται οὐδὲ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, οὐδὲ ἐν τῇ ἐξεῖ, ἡ ἀνδρεία δὲ εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ἔθνους. Ἡ Ἀθηναϊκὴ τοῦ φωτὸς δὲ εἶναι δόξα τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἶναι δόξα καὶ τῶν τῶν Χριστιανισμοῦ ἀρχαιοτέρων εἶναι δόξα τῆς ἀθανάτου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ ~~[illegible]~~ ψυχὴ τοῦ ~~[illegible]~~ ἐξαιρέτου δόξης πεποιήκαν.